

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 72
www.justitie.nl

Onderdeel	Directie Vreemdelingenbeleid
Datum	19 december 2007
Ons kenmerk	5519656/07/DVB
Uw kenmerk	JUST070619
Onderwerp	gezinshereniging asielvergunninghouders en middelenvereiste

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Bij brief van 4 oktober jl. heeft u mij verzocht om een afschrift van mijn reactie op de brief van Defence for Children International, mede namens Unicef en Stichting Vluchteling van 4 september jl. over gezinshereniging van houders van een verblijfsvergunning asiel met hun gezinsleden. Voorts heb ik tijdens het Algemeen Overleg met uw Kamer van 1 november jl. over vreemdelingen- en asielbeleid toegezegd een reactie op de in genoemde brief benoemde problematiek toe te zenden. Ik bericht u dan ook thans als volgt.

In eerdergenoemde brief van Defence for Children is aandacht gevraagd voor problemen die vreemdelingen in het bezit van een verblijfsvergunning asiel in een aantal gevallen (met name is gewezen op gevallen van kinderen afkomstig uit Tibet) ondervinden wanneer zij hun gezinsleden naar Nederland willen laten overkomen. Het betreft vreemdelingen die na het verstrijken van de zogenoemde nareistermijn – de termijn van drie maanden na verlening van een verblijfsvergunning asiel, waarbinnen aan gezinsleden van betrokkene eveneens een asielvergunning kan worden verleend – een verzoek om gezinshereniging hebben gedaan en niet voldoen aan de voorwaarden die in dergelijke gevallen voor gezinshereniging gelden (het reguliere gezinsherenigingsbeleid). Dit leidt volgens Defence for Children in veel gevallen tot voor betrokkenen vervelende situaties.

Zoals ik in mijn brief aan u van 31 oktober jl. heb aangegeven, heeft de complexiteit van de materie in zaken als in genoemde brief opgenomen, mede in samenhang gezien met mogelijke precedentwerking ten aanzien van soortgelijke gevallen, ertoe geleid dat het feitencomplex, alsmede het desbetreffende beleid aan een zorgvuldige beschouwing zijn onderworpen. Dit heeft geresulteerd in het onderhavige voornemen dat ik u hierbij voorleg.

Allereerst merk ik in dit verband op dat uit mij ter beschikking staande gegevens niet is gebleken dat de desbetreffende groep in aantallen een aanzienlijke groep betreft. Voorts merk ik op dat uit de omschreven casus en enige gevallen waarvoor nadien nog mijn aandacht is gevraagd, inderdaad naar voren komt dat er mogelijk sprake is van zeer vervelende omstandigheden waarin gezinsleden verkeren.

Bij vorengenoemde beschouwing heb ik gezien of een verlenging van de nareistermijn van drie naar zes maanden een reële en uitvoerbare optie is, en of deze voor de reeds voorgelegde zaken soelaas biedt. Om een drietal redenen heb ik echter aan deze optie niet de voorkeur gegeven. Allereerst zou hiertoe een wetswijziging vereist zijn, met een daarmee samenhangend langdurig tijdspad, hetgeen ik niet wenselijk acht. Ten tweede komt uit de mij ter beschikking staande gegevens naar voren dat zeker niet alle (voorgelegde) gevallen met een verlenging van de nareistermijn geholpen zijn. Ten derde acht ik een dergelijke structurele wijziging niet noodzakelijk, nu de desbetreffende groep vreemdelingen inmiddels sinds oktober 2006 structureel van hun recht op gezinshereniging en de nareistermijn op de hoogte wordt gebracht middels een folder, waarin hun rechten en plichten zijn opgenomen.

Ik ben wel voornemens een tijdelijke beleidswijziging tot stand te brengen ten behoeve van deze groep vreemdelingen in het bezit van een verblijfsvergunning asiel, die een aanvraag om gezinshereniging heeft ingediend nadat de nareistermijn is verstreken. In principe zal dit tijdelijke beleid gelden voor gevallen die zich hebben voorgedaan tot oktober 2006. Vanaf oktober 2006 verstrekt de IND bij de beschikking omtrent verlening van de verblijfsvergunning asiel een folder, waarin de vergunninghouder onder andere wordt gewezen op de mogelijkheid zijn gezin naar Nederland te laten komen, waarbij met name ook op de nareisperiode wordt gewezen. Daarbij geldt dat binnen de nareisperiode een aanvraag om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf, dan wel een verzoek om advies omtrent afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf moet worden ingediend maar dat het daarbij niet noodzakelijk is dat op dat moment aan alle voorwaarden (denk aan het overleggen van documenten) wordt voldaan, noch dat de inreis zelf binnen de nareisperiode plaatsvindt. De desbetreffende gezinsleden worden in de gelegenheid gesteld op een later moment in te reizen. Gelet hierop acht ik een verdergaande regeling niet noodzakelijk.

Genoemde beleidswijziging zal in beginsel inhouden dat na een periode van een jaar na verlening van de verblijfsvergunning asiel het middelenvereiste minder stringent zal worden gehanteerd. Na deze periode zal het niet langer noodzakelijk zijn dat volledig aan het middelenvereiste wordt voldaan. Wanneer niet aan het middelenvereiste wordt voldaan, zal als voorwaarde gelden dat betrokkene aantoonbaar actief en serieus te hebben ingespannen om aan het middelenvereiste te voldoen. Hiervan zal bijvoorbeeld sprake zijn als er (een combinatie van) factoren zijn waaruit deze inspanningen naar voren komen, zoals het volgen van (taal)cursussen, blijken van solliciteren, accepteren van tijdelijke functies, of inschrijving bij het Centrum Werk en Inkomen.

Bij de nadere uitwerking van vorengenoemde tijdelijke beleidswijziging zullen de overige in het kader van de gezinshereniging te stellen voorwaarden worden bezien in het licht van artikel 8 EVRM. Dit betekent dat indien betrokkene niet in staat is documenten ten aanzien van bijvoorbeeld de familierechtelijke relatie met diens kind te overleggen, wordt bezien of de familierechtelijke relatie op andere wijze aannemelijk kan worden gemaakt. Hierbij kan worden gedacht aan de (reeds bestaande) mogelijkheid de biologische relatie door middel van DNA-onderzoek aannemelijk te maken.

Met deze tijdelijke beleidswijziging wordt recht gedaan aan de bijzondere omstandigheden waarin deze beperkte groep om asielredenen toegelaten vreemdelingen zich bevindt, alsmede hun gezinsleden die zich nog in het buitenland bevinden.

De Staatssecretaris van Justitie,